

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **R. D.**

skazanego z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 stycznia 2025 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją

wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 7 czerwca 2024 r., sygn. akt VII Ka 1140/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Świebodzinie VI Zamiejscowy Wydział Karny w Sulechowie

z dnia 4 sierpnia 2023 r., sygn. akt VI K 269/23,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wstrzymać wobec skazanego R. D. wykonanie prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 7 czerwca 2024 r., sygn. akt VII Ka 1140/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Świebodzinie VI Zamiejscowy Wydział Karny w Sulechowie z dnia 4 sierpnia 2023 r., sygn. akt VI K 269/23, do czasu rozpoznania kasacji.

UZASADNIENIE

W kasacji obrońca R. D. podniósł zarzut wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. argumentując, że Sąd Okręgowy był nienależycie obsadzony i rozpoznał na rozprawie apelację obrońcy oskarżonego w składzie jednego sędziego, podczas gdy postępowanie przygotowawcze w sprawie prowadzone było w formie śledztwa, co obligowało sąd odwoławczy do orzekania w składzie trzech sędziów. Kasacja obrońcy zawierała również wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. W ocenie autora skargi niezbędne jest zastosowanie instytucji z art. 532 § 1 k.p.k., do czasu rozstrzygnięcia kasacji, albowiem wykonanie zaskarżonego wyroku powodowałoby, po stronie skazanego, nieodwracalne i niepowetowane szkody, których nie powinien on doznać wobec oczywistej zasadności wniesionej kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku jest uzasadniony.

Przypomnieć należy, że zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Wstrzymanie wykonania orzeczenia ma niewątpliwie charakter wyjątkowy, wprowadza bowiem odstępstwo od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (*vide* art. 9 k.k.w.), a wobec tego nie podlega wykładni rozszerzającej. Łączy się to bowiem z faktem, że kasacja przysługuje od prawomocnego wyroku, a więc orzeczenia objętego prawnym domniemaniem prawidłowości zawartych w nim rozstrzygnięć. Wprawdzie przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie formułuje przesłanek przemawiających za podjęciem takiej decyzji, jednakże w orzecznictwie od dawna utrwalone jest stanowisko, że zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia, winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia, przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla osoby skazanej wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę i charakter postawionych zarzutów kasacyjnych i ich widoczną już *prima facie*

zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniesionej skargi, gdyż w takiej sytuacji wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji, zwłaszcza w zakresie kary, spowodowałoby dla skazanego poważne i nieodwracalne następstwa.

Taka też sytuacja ma miejsce w niepowtarzalnych realiach przedmiotowej sprawy. Wstępna kontrola materiału aktowego, przeprowadzona na potrzeby niniejszego postępowania incydentalnego wykazała, że istnieje realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której obecnie nie powinien doznać, wobec możliwości uznania zasadności wniesionej przez obrońcę kasacji, podnoszącej zarzut zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Nie sposób również pominąć, że w odpowiedzi na skargę obrońcy, Prokurator Rejonowy w Świebodzinie, przedstawiony w niej zarzut nie tylko uznał za trafny i zasadny, ale przede wszystkim sam złożył kasację afirmującą *de facto* tożsamy zarzut z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. i postulował uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze wraz z przekazaniem sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Wszystkie te okoliczności implikują wysoce prawdopodobną perspektywę wydania orzeczenia kasatoryjnego. Pomimo wstępnego charakteru tej oceny (podniesione zarzuty będą przedmiotem kompleksowej weryfikacji dopiero w trakcie rozpoznawania kasacji), stwierdzić obecnie należy, że występuje przesłanka zastosowania wnioskowanej instytucji wstrzymania wykonalności orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe względy, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

l.n

r.g.

